

[Fabricius.]

lokale Værge og Raad, og som derfor bør have en afgørende Stemme i denne Sag. Landsforeningen af Menighedsraad i Danmark har ogsaa for længst udtalt, at man forventer, at der intet lovgives paa dette Omraade, uden at Menighedsraadene i Danmark er hørt.

Jeg ved ikke, hvordan det vilde være muligt at indarbejde i Lovgivningen Bestemmelser om, at det skal være lovligt og fuldt berettiget, at Kvinder faar Plads som Præster i den danske Kirke, og samtidig hævde et Menighedsraads Ret til at udskyde kvindelige Præster i Tilfælde af, at der er ganske faa Ansøgere. Vi har jo Gang paa Gang været ude for, at Økald, f. Eks. Færøerne, har staaet over for kun at have en enkelt Ansøger. Hvordan en Menighed da kan faa Ret til i et saadant Tilfælde at sige, at her er ikke kvalificerede Ansøgere, ved jeg ikke, men der er al Grund til at følge det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen stillede, at prøve i et Udvalg at søge frem ad den Vej. Dog vil jeg med det samme gøre opmærksom paa, at Udgangspunktet kan være formuleret noget forkert. Det er et forkert Udgangspunkt at sige, at det er Rigsdagen, der bestemmer, at Kvinder ikke kan blive Præster. Det er ikke Rigsdagen, der har bestemt det, for det er Kirkens Lov og har været Kirkens Sædvane gennem 1900 Aar, længe før nogen drømte om en Rigsdag. Men Rigsdagen har loyalt beholdt Kirkens Lov saadan, som den har været igennem de mange Aarhundreder, og saadan bør den ganske utvivlsomt bevare den. Den er ældre end Rigsdagen, og den vil ogsaa vise sig at blive ældre end Rigsdagen.

Jeg vil derfor sige, at hvis man ikke principielt vil stille sig paa det Standpunkt at afvise hele Drøftelsen af Spørgsmaalet om kvindelige Præster, indtil det er rejst fra direkte kirkelig Side, saa er der kun den Mulighed at benytte Anledningen til fra et Udvalg at rejse Spørgsmaalet ude i Menighederne og paa den Maade faa fat i, hvad der virkelig er det danske Kirkefolks Syn paa Sagen. Jeg ved, at meget store og dybt interesserede Kredse i Danmark vil staa bag ved det Synspunkt, at her maa ikke foretages noget forhastet. Den tredje Mulighed: at vedtage uden Kirkens ansvarlige

Myndigheders Godkendelse, endsige Ønske, skulde være udelukket.

Jeg kan tilsige en ærlig Villighed til Prøvelse af, om der er farbare Veje paa det Vilkaar, at det er Kirkens ansvarlige Myndigheders Ønske, der fremmes, og de Veje skulde der maaske være Mulighed for at finde i et Udvalg. Subsidiært er jeg vis paa, at jeg kan tilsige Støtte til det af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen stillede Forslag: at man vedtager en ganske kortvarig Forlængelse af Loven og alt imedens finder Udveje til at faa Sagen ført frem i den danske Menighed.

Mogens Fog: Naar man i et Land opretholder en Statskirke, maa det efter min Opfattelse være Landets Rigsdag, der ikke alene har Ret til, men ogsaa har et Ansvar for Ordningen af Kirkens Forhold efter de almindelige Samfundsregler, der er gældende til enhver Tid. Da man nu, mig bekendt, i alle Rigsdagens Partier gaar principielt ind for en fuldstændig Ligestilling for Kvinder og Mænd i Samfundslivet, maa det være naturligt, at man ogsaa paa dette Omraade kan enes om at gennemføre en Ligestilling, eller i hvert Tilfælde en formel Ligestilling, saaledes at Adgangen for Kvinder til at opnaa Præsteembeder bliver aabnet.

De Argumenter, der er fremført i Aarenes Løb mod kvindelige Præster, er jo dog til Trods for deres religiøse Iklædning ikke af større Vægt end de, der til enhver Tid er anvendt over for rimelige Reformere, og specielt er de ikke af større Vægt end de Argumenter, der i Aarenes Løb er anvendt mod Kvinders Adgang til andre Stillinger. I 80erne f. Eks. blev det betragtet som en Promiskuitet, hvis Kvinder skulde være Læger. Ved Adgangen til Dommerembeder udtrykte man fra talrige Sider Bekymring for, at Kvinder ikke vilde kunne beklæde Embedet med den Værdighed, det krævede, o. s. v., o. s. v. Men det har vist sig i begge disse Tilfælde, nu da Reformen er indført og Kvinder kan blive baade Læger, Dommere o. s. v., at de ikke alene har formaaget at udfylde disse Poster, men ogsaa har medbragt værdifulde Egenskaber til deres Hverv. Og paa samme Maade vil det utvivlsomt gaa med kvindelige Præster. Selv om jeg personlig staaer det kirkelige Liv fjernt,